נושאים באגרות הראי"ה

חב"ד

7 אגרות · כרכים א', ב', ג', ד'

הנושא בקצרה, הנושאים המרכזיים שבו ומה מלמדות האגרות,

ונוסח כל האגרות שבנושא, כל אחת עם התמצית שלה

igrot.shlomo-aviner.net

הנושא בקצרה

באגרות חב"ד מופיעה בשני פנים. הראשון הוא תורת חב"ד: הרב קוק רואה בה את "המקצע המחכים והמאיר ביותר את תורת הרב קדוש ישראל הבעש"ט" (כרך ד', אגרת אמד), ומביא מדברי בעל התניא, רבי שניאור זלמן מלאדי, בעניינים של קבלה ושל השגת האלוקות (כרך ג', אגרת תתצו; כרך ב', אגרת תיד). אבל הרב קוק מוסיף שאין להסתפק בדרך אחת: לצד לימוד חב"ד צריך ללמוד גם את החוקרים, את כל שיטות המקובלים ואת דרכי הגר"א ותלמידיו.

הפן השני הוא קהילות חסידי חב"ד בארץ ישראל: הכוללים שבירושלים ובחברון, והמחלוקות ביניהם. מימי יפו ועד ימי ירושלים הרב קוק פועל לשלום בין הכוללים, מגן על כבודם מפני מכתבי דופי (כרך ד', אגרת אקסה), וממליץ על רב מצאצאי אדמו"רי חב"ד לרבנות במושבה (כרך ד', אגרת אשל).

לימוד חב"ד

תורת חב"ד חוזרת באגרות כאחד המקורות החשובים של החלק הרוחני שבתורה.

כרך ד', אגרת אמד: להרב ש"ז סלונים ביפו: לימוד חב"ד גדול ונשגב, כי הוא המאיר ביותר את תורת הבעש"ט, ובוודאי הוכן לגאולה. אבל כמו שבהלכה לומדים מכל השיטות, כך צריך גם בחלק הרוחני: לצד חב"ד ללמוד את החוקרים, את כל שיטות המקובלים ואת דרכי הגר"א ותלמידיו.

"המקצע המחכים והמאיר ביותר את תורת הרב קדוש ישראל הבעש"ט"

כרך ג', אגרת תתצו: להרב שמריה מנשה אדלר, מפרש 'ריש מיליו': אין להגדיר את ה' בהגדרת הדעת. הרב קוק מביא את הגהת בעל התניא, שדברי הרמב"ם על "הוא המדע הוא היודע הוא הידוע" נכונים רק בבחינת חב"ד דאצילות.

"ובס' תניא להגר"ז מלאדי ז"ל כתב בהגהה בראש ספרו שדברי הרמב"ם בתואר הוא המדע הוא היודע הוא הידוע צדקו רק בבחי' חב"ד דאצילות"

כרך ב', אגרת תיד: להרב אברהם רבונסקי, על לימוד קבלה בירושלים: הרב רבונסקי טען שגם בעל התניא לא פרסם את הנסתר להמון העם. הרב קוק משיב שיחידי הסגולה בירושלים אינם המון העם, ושבעלי החסידות עצמם התירו לעסוק בהסברים ברזי עולם.

"ואם התירו בעלי-החסידות לעסוק בהסברים ברזי עולם הללו"

כוללי חב"ד בארץ ישראל

חסידי חב"ד בארץ ישראל היו מאורגנים בכוללים, ובאגרות נזכרים חסידים המקושרים לבאבויסק, ללאדי וליובאוויטש. הרב קוק נדרש שוב ושוב לסכסוכים בין הכוללים.

כרך א', אגרת לט: לדודו, ר' יהודה לייב פלמן: הממונה בכולל חב"ד שאל את הרב קוק על המחלוקת בין ראשי הכוללים, על כתובות המשלוח ועל הפרדת חברון מירושלים. הרב קוק מתנגד לכל פירוד, ומציע פשרה: כתובת משולשת, כדי שהחסידים המקושרים לבאברויסק, ללאדי וליובאוויטש יישארו כולל אחד.

"שאנחנו חייבים כולנו להתאמץ בכל עז שלא יהי' ח"ו שום פירוד, ודי לנו והותר הפירודים שכבר נתהוו בעוה"ר"

כרך ד', אגרת אפ: הודעה מירושלים: הרב קוק מפרט מה מעכב את איחוד כוללי ליובאוויטש ובאברויסק. כולל ליובאוויטש דורש ביקורת על הפנקסים, וכולל באברויסק צריך את הסכמת מייסדיו בחוץ לארץ. לכן הם נפרדים לעת עתה.

"ומצד חלופי הדעות כנ"ל נפרשים הם לע"ע שני הכוללות, לובביץ ובברויסק"

כרך ד', אגרת אקסה: לקהילות חב"ד באמריקה: מכתבי הדופי על מנהלי כולל באברויסק בירושלים הם זיוף. בכולל יש תלמידי חכמים גדולים, ועניים, יתומים ואלמנות, ויש לחזק אותו.

"שכל אלה דברי הקטיגוריא על הכולל היקר הזה דברי זיוף הם וחלילה לשום לב למטילי מום בקדשים"

רבני חב"ד

כרך ד', אגרת אשל: לוועד בית הכנסת בחדרה: הרב קוק ממליץ לקבל לרב המושבה את הרב שלום שלמה שניאורסון, שבא מרוסיה, ממשפחת אדמו"רי חב"ד.

"ממשפחת רם הגאונים הקדושים אבות חב"ד זצ"ל"

מה מלמדות האגרות

תורה שהוכנה לגאולה. לימוד חב"ד "המקצע המחכים והמאיר ביותר את תורת הרב קדוש ישראל הבעש"ט" (כרך ד', אגרת אמד).

לא להסתפק בדרך אחת. מ"השתלבות הרעיון והרחבתו יצא אור גדול לקדושה ולגבורה ולדרכי שלו' בכללות האומה" (כרך ד', אגרת אמד).

שלום בין הכוללים. "די לנו והותר הפירודים שכבר נתהוו" (כרך א', אגרת לט), ולכן הרב קוק מחפש פשרה ומגן על כבוד הכוללים (כרך ד', אגרת אקסה).

הרב שלמה אבינר על הנושא

הרב קוק כינה את חסידות חב"ד "החלק התבוני של החסידות החדשה". הרב אבינר מסביר שבעל התניא לקח את תורת הבעל שם טוב, שנאמרה באמרות קצרות ובלי מקורות, ועיגן כל מילה שלה בתורה, בגמרא, בזוהר ובכתבי האר"י, ובכך אפשר לה להיכנס לקהל התורה. ולשאלת הרב הנזיר מדוע

יש הקבלות רבות בין דברי הרב קוק לבין "ליקוטי תורה", השיב הרב קוק שעניינה של חב"ד הוא היחיד, ועניינו שלו הוא הכלל - בניין האומה. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"בעל התניא - חסידות מתוך תורה" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: בעל התניא ודרכו, "חסידות מתוך תורה": החסד שבתנועת החסידות, "שולחן ערוך הרב", השיח המשיחי בחב"ד, ובעל התניא והרב קוק. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"הזרם המשיחיסטי בחב"ד" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: שאלות ותשובות על הזרם בחב"ד הסובר שהרבי האחרון הוא המשיח, ועל בעל התניא - חסידות מתוך תורה. (מקור: מתוך ספרי הרב)

נוסח האגרות

7 האגרות שבנושא, לפי סדר הכרכים, כל אחת עם התמצית שלה

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת לט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ג' מרחשון תרס"ז - יפו **נמען:** דודו, ר' יהודה ליב פעלמאן

על מחלוקת בין ראשי הכוללים, כולל חב"ד, על כתובות המשלוח ועל הפרדת חברון מירושלים. הרב קוק מתנגד לכל פירוד, ובמיוחד לפגיעה במעמד ירושלים, שקדושתה כוללת את כל ארץ ישראל וגם את חברון (על פי הזוהר וראיות מהגמרא). הרב קוק מציע פשרה: לכתוב את הכתובת על שם שלושה אנשים, ולא להפריד את הכולל. הרב קוק מספר על תלמיד חכם זקן שסובל עוני בגלל המחלוקת.

עיקרי הדברים

- מעלת ירושלים על שאר ערי ארץ ישראל.
- שלום ומניעת מחלוקת בכוללים.
- כולל חב"ד וחסידים.

נוסח האגרת

בע"ה[1], עה"ק[2] יפו תובב"א[3], ג' מרחשון תרס"ז[4].

לכבוד דודי, יקירי ואהובי, הישיש הנכבד ת"ח[5] מופלג בתורה ויראה וחסידות מו"ה[6] יהודא ליב שליט"א[7] פעלמאן וכא"ל[8]. וכ"בב בניו וב"ב שיחי'[9] ברב שלו'[10] וברכה.

מכתב כבודו הגיעני, לשמחת לבבי לראות כתב ידו הנהדר, לכה"פ[11] בחת"י[12]. ות"ל[13] על שלומו הטוב.

וע"ד[14] הסכסוך שבין מנהיגי ישראל העומדים בראש הכוללים. מאד נצטערתי ע"ז[15] מאז נודע לי דבר המחלוקת מהממונה בכולל חב"ד[16], איש נכבד מאד מירושלים ת"ו[17], ששאל בזה בעצתי. ודעתי היא, שאנחנו חייבים כולנו להתאמץ בכל עז שלא יהי'[18] ח"ו[19] שום פירוד, ודי לנו והותר הפירודים שכבר נתהוו בעוה"ר[20]. ויותר נכון הי'[21] לותר את הענין של האדרעסין, רק שלא יהי' פירוד להבדיל חברון בפ"ע[22], ולהפריד בינה לירושלים ת"ו[23]. וק"ו[24] שלא להביא ע"ז[25] איזה טינה בלב קצת מאחב"י[26] להקטין ח"ו מעלת קדושת ירושלים ת"ו נגד שאר ערי אה"ק[27] איזו שתהי'[28], שזהו ממש פגם איסור הבמות, והצעקה אשר הי' על בני גד ובני ראובן בבנותם המזבח, הכל הוא שלא להשוות אפילו קדושת מקום אחר באי"י[29] לקדושת המקום אשר בחר ד', והעיר אשר נקרא שמו ית'[30] עליה, וק"ו להפחית ח"ו ממעלתה נגדה. כי דוקא ירושלים כוללת כל אי"י[31], ולא עיר אחרת, א"כ[32] בכלל ירושלם נכללת ג"כ[33] קדושת חברון, ולא להיפך. וכ"ד זוה"ק[34] פי חיי שרה דקכ"ח ע"ב[35]: "ת"ח ירושלם כל ארעא דישראל אתכפל תחותה, ואיהי קיימא לעילא ותתא כגונא דא ירושלם לעילא ירושלם. לתתא כו'[36] ובגין כך כפלתא איהו דביי שריא כו' ובגין כך שדה המכפלה" כו'. הרי שאפי'[37] קדושת חברון ומערת המכפלה, שזהו עיקר מעלתה של עה"ק חברון, כלולה. ג"כ בירושלם, ומקור קדושת חברון הוא ג"כ מצד ירושלם. וזאת היא כונת הגאון ר'[38] בצלאל אשכנזי, שכתב בתשובה סי'[39] ט"ו: ואם אין ירושלם ח"ו אין חברון עכ"ל[40], שהגאון בעל חתם סופר הביאו בתשובה סי' רל"ג, וכתב עליו שלא הבין איך תלה ישיבת חברון בירושלם, אבל נראה שרמז לדברי זוה"ק הנ"ל[41]. וענין קביעת המועדים, שבאמת אינו תלוי דוקא

בירושלם כ"א[42] בכל א"י, כמבואר בברכות ד' ס"ג, רק שלכתחלה צריך שיהי'[43] ביהודא, משום לשכנו תדרשו, ויהודא נקרא שכנו של מקום כמבואר בסנהדרין די"א ע"ב, ועי' תוס'[44] ד"ה[45] אין מעברין בסופו, שהקשו דבברכות ילפי' מכי מציון ת"ת[46] וכאן מלשכנו, אבל הענין הוא דמכי מציון ילפי' על כלליות א"י, דג"כ[47] נקראת ע"ש[48] ציון וירושלם, ומלשכנו ילפי' דבעי' ביהודא. עכ"פ[49] משתי הסוגיות למדנו, דעיקר הקדושה והמעלה תלוי דוקא בירושלם, שסוף כל סוף אין מקרא יוצא מידי פשוטו, דכי מציון ת"ת ודבר ד' מירושלם דוקא, אלא שקדושת ירושלם מאירה ג"כ בכל א"י. וה"ה[50] היתרון שיש ליהודא הוא מפני הקירוב לירושלם, כדפי' רש"י[51] שכנו של מקום ירושלם והיא ביהודא, א"כ כל המעלה היא תלוי' רק בירושלם, וא"כ[52] עיקר ירושלם עדיפא מכל, ופשוט דמצות בנינה קודם וגדול משארי ערי הקודש. וראי'[53] לדבר, דבגמ'[54] דברכות גבי הנהנה מסעודת חתן אמרי' שם ד"ו[55] ע"ב "ואם משמחו מה שכרו, כאילו בנה אחת מחורבות ירושלם", ולא סתם מחרבות א"י, אע"ג[56] דפשטא דקרא דהביא ממנו ראי'[57] כתוב סתם "כי אשיב את שבות הארץ", א"ו[58] דבנין חרבות ירושלם גדול משאר ערי א"י וע"כ[59] נקט הגדול. וחלילה לחשוב, שהצדיקים הראשונים היו יכולים להתישב בירושלם והקדימו עיר אחרת מאה"ק[60]. והננו רואים גם עתה כל ת"ח[61] וצדיקים משתוקקים להקדים ישיבת ירושלם, ורבים עולים לרגלים גם עכשיו, ומתפללים מוספים אצל כותל המערבי שיבנה בב"א[62], בקדושה והתעוררות נפלאה. אלא שהי'[63] עול הגלות כבד מאד בירושלם, מפני שנאת הגוים שהי' אז, רק עכשיו בעקבא דמשיחא אנו רואים אות לטובה ופקודת ישועה ורחמים, שאחב"י[64] ב"ה[65] הנם מכובדים בעיני השרים באה"ק[66] בכלל וירושלם בפרט, ות"ל הכל בטוח באין פחד. ועל גדולי הצדיקים אין להקשות כלל מ"ט בחרו בשארי ערי הקודש, אפילו אם היו יכולים לשבת בירושלם, שבודאי כל עיר ומקום שבאה"ק[67] יש לו שורש ובחי' בקדושה בפני' עצמה, כמו שהאריך בזה ב"חסד לאברהם" בחלק עין הארץ נהר י"ג, ומן הפרטים שזכר שם נלמד על הכלל כלו. ואפילו בדרך הפשטות יש לכל מקום ומקום חבת הקודש מיוחדת בפ"ע. למשל פה עה"ק יפו ת"ו יש לחבב מצד שהיא גבול המסומן בתוה"ק[68], "גבול ים", ומצד שבה הלך יונה הנביא ע"ה[69], שבודאי כמה וכמה תיקונין השריש בהליכתו לדורות, ובה הובאו הדוברות לשלמה המלך ע"ה לבנין ביהמ"ק[70], כמ"ש[71] בדברי הימים ב' ב' פט"ו[72], ולשי' הירושלמי יומא פ"ג ה"ח[73] נעשה הנס לנקנור ג"כ פה עה"ק בנמל יפו. ע"כ[74] אע"פ[75] שירושלם חביבה מאד, וקדושתה כוללת בכללות, וישובה קודם לכל, מ"מ[76] כ"א שהשיג ע"פ[77] פרטיות שורש נשמתו, שהוא שייך לקדושה המיוחדת הפרטית השייכת לאותה העיר, הי' קובע בה דירתו. ובודאי מצד חילוק השבטים הי' כן הענין, ע"כ היו כמה נביאים משארי ערים, אע"פ שרובם היו מירושלם, שע"כ[78] נקראת גיא חזיון, וכל נביא שלא נתפרש שם עירו הוא מירושלם, כדאיתא במדר' איכה, אבל מיעוטם נתפרשו בשם עירם ודרו שם מטעם הנ"ל. וכ"ז בדרך פרט, אבל בדרך כלל ודאי גדולה היא מצות ישיבת ירושלם מכל א"י, אע"ג דכ"מ[79] חביב בפ"ע. ועד היום נמצאים זקנים שנתגדלו באה"ק והם מחפשים בכל יום ללכת ד' אמות חדשות באי"י, מפני גודל חביבות הארץ, ומ"מ[80] כל מי שיש סיפק בידו משתדל לשבת בירושלם, אלא שרבים הם מוכרחים מצד מצבם ופרנסתם, ושארי סיבות וענינים דלא מתדר להו בירושלם ת"ו, ע"כ הם יושבים בערי קודש אחרות. ואי"צ[81] להאריך כלל בחשיבות ירושלים עה"ק, שהכתוב מעיד עליה "העיר אשר בחרתי", והיא עצמה נקראת צואר ומקום החיות, כדאי' בתקוני זוהר

בתיקונים הנוספים תיקונא שתיתאה "צוארך כמגדל השן דא ירושלם, עלה אתמר כמגדל דוד צוארך, תכשיטין דילה כהנים לויים ישראלים", הרי שהיא עצמה היא מקום החיות כולה, וכהנים לויים וישראלים הם מקשטים את הקדושה, ובודאי כל המרבה בתכשיטי קדושה ה"ז[82] משובח. ואע"ג[83] דהכונה כאן ביחוד על בחי' ירושלם ברוחניות, מ"מ הכל אחד, ומכוון זה נגד זה, כדי הזה"ק[84] המובא לעיל בענין מכפלה. ובודאי ראוי להתחזק בכל עז בדבר השלום, שלא יתפשט הענין ח"ו לומר שראוי למעט בהרחבת בנין ירושלים עה"ק, וכדאמרי' בזבחים דקי"ג פ"א מצאו עצמות בלשכת דיר העצים ובקשו לגזור טומאה על ירושלם, עמד ר' יהושע על רגליו ואמר לא בושה וכלימה היא לנו שנגזור טומאה על עיר אבותינו וכו'[85]. ות"ל אין לנו עיר בכל העולם כולו שיש בה כ"כ[86] תורה ועבודה, צדיקים וגדולים, חסידים ואנשי מעשה, כמו ירושלם עה"ק ת"ו, וב"ה[87] היא מתוספת והולכת לעינינו מדי שבוע בשבוע, שמתקבצים אליה אחב"י[88] מארבע כנפות הארץ, והיא נבנית ב"ה בבנינים חדשים ע"י[89] אחינו הדבקים באהבת ירושלם בכל לבם ונפשם. והלא הפגם הראשון, שגרם חילוק מלכות ב"ד[90], וגרם לכל הגלויות והנפילות, בעוה"ר, הי' השפלת ירושלם, וכדאי' בסנהד' דק"ב וירבעם יצא מירושלם שיצא מפיתקה של ירושלם, ת"ו. וכן לדחות מוחזק ג"כ א"א[91] בשו"א[92], מטעם הד"ת[93] ומטעם היושר. ע"כ יעצתי להנכבד ששאל עצתי אז, שראוי לפשר ע"י הוספה, להוסיף את מי שהרב דליובאוויטש שי'[94] חפץ בו ג"כ, ויותר נכון שיהיו המכתבים נכתבים על אדרעס של שלשה אנשים, משתהי'[95] מחלוקת בישראל. ובכולל פרושים נוהגים כבר לכתב על שני אנשים, ומה בכך שיהי' שלישי. וכ"ז כדאי כדי שלא למעט ח"ו כבודה של ירושלם עה"ק אפילו כחוט השערה. ולפי ענ"ד[96] כדאי שכל יראי ד' שהם חסידים באמת, המקושרים בין לבאברויסק בין ללאדי בין לליובאוויץ, שכולם יגלו דעתם שהם רוצים שתהי' האדרעסא משולשת, רק שלא יפרד הכולל, ולא יזוז הכבוד שיש עכ"פ בידינו ליתן בזמה"ז[97] לעיר בית חיינו תובב"א מתוכה. ואין ספק בדבר כמעט, שאם ימצאו אנשים ישרים, אוהבי שלום, שיתערבו בדבר, אפשר למעט ולבטל לגמרי את המחלוקת בתחילה, לפני התפשטותה, "ולפני התגלע הריב נטוש". וכפי הנראה כבר -סובלים מזה ת"ח חשובים שבאה"ק מצער המחלוקת. ופה נמצא אתנו בעה"ק[98] ת"ו ת"ח אחד זקן, גדול בישראל ממש, מכולל חב"ד, והוא דחוק מאד בעניות גדולה, ואינו יכול לתבוע חובו מהכולל מפני בלבול הכולל מצד המחלוקת. וכאלה בודאי ישנם רבים, ואין שיעור כמה גדולה היא המצוה להתערב בזה בדרך שלו', שיבטל כ"א מהראשים חלק אחד מדעתו, כדי שיבוא השלו'[99] על כנו, וישאר כבוד עיר אלקינו במקומו, ולא יחסר חלק העניים יושבי אה"ק עובדי ד' באמת בקדושת ארץ חמדה, שחוברה לה יחדיו, ע"י פרץ ומריבה בין ראשי אלפי ישראל.

הארכתי קצת בדברי אלו שלא כמדתי, מפני כבוד עיה"ק[100] ומאהבת השלו'. והשית"ב[101] ישפת ברכה ושלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלם, וידבר שלו' אל עמו ואל חסידיו.

אחתום בברכה וכ"ט[102], ואבקשו לכתב לנו לפעמים יותר תכופות משלומו הטוב, ומשלום צאצאיו שיחי'. והי'[103] ז"ש[104] וברכה, אורך ימים ושנות חיים וכ"ט, כנפשו היקרה ונפש ב"א דור"ש[105] וטובו, מברכו מהרר"י קודש ומצפה לחדות בשמחה את פניו על אדמת קדשנו, בבא כל ישראל ברינה ושמחה, ושבו בנים לגבולם בב"א.

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

1. בע"ה - בעזרת השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
4. תרס"ז - השנה תרס"ז (1906/1907)
5. ת"ח - תלמיד חכם
6. מו"ה - מורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. וכא"ל - וכל אשר לו
9. שיחי' - שיחיו
10. שלו' - שלום
11. לכה"פ - לכל הפחות
12. בחת"י - בחתימת ידי
13. ות"ל - ותודה לא-ל
14. וע"ד - ועל דבר
15. ע"ז - על זה
16. חב"ד - חכמה בינה דעת (חסידות חב"ד)
17. ת"ו - תבנה ותכונן
18. יהי' - יהיה
19. ח"ו - חס ושלום
20. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
21. הי' - היה
22. בפ"ע - בפני עצמו
23. ת"ו - תבנה ותכונן
24. וק"ו - וקל וחומר
25. ע"ז - על ידי זה
26. מאחב"י - מאחינו בני ישראל
27. אה"ק - ארץ הקודש
28. שתהי' - שתהיה
29. בא"י - בארץ ישראל
30. יתי' - יתברך
31. א"י - ארץ ישראל
32. א"כ - אם כן
33. ג"כ - גם כן
34. זוה"ק - זוהר הקדוש
35. ע"ב - עמוד ב
36. כו' - וכולי (וכן הלאה)
37. שאפי' - שאפילו
38. ר' - רבי
39. סי' - סימן
40. עכ"ל - עד כאן לשונו
41. הנ"ל - הנזכר לעיל
42. כ"א - כי אם
43. שיהי' - שיהיה
44. תוס' - תוספות
45. ד"ה - דיבור המתחיל

46. ת"ת – תלמוד תורה
47. דג"כ – דגם כן
48. ע"ש – עיין שם
49. עכ"פ – על כל פנים
50. וה"ה – והוא הדין
51. רש"י – רבי שלמה יצחקי
52. וא"כ – ואם כן
53. וראי' – וראיה
54. דבגמ' – דבגמרא
55. ד"ו – דף ו' (בציון מקור)
56. אע"ג – אף על גב
57. ראי' – ראיה
58. א"ו – אלא ודאי
59. וע"כ – ועל כן
60. מאה"ק – מארץ הקודש
61. ת"ח – תלמידי חכמים
62. בב"א – במהרה בימינו אמן
63. שהי' – שהיה
64. שאחב"י – שאחינו בני ישראל
65. ב"ה – ברוך השם
66. באה"ק – בארץ הקודש
67. שבאה"ק – שבארץ הקודש
68. בתוה"ק – בתורתנו הקדושה
69. ע"ה – עליו השלום
70. ביהמ"ק – בית המקדש
71. כמ"ש – כמו שכתב / כמו שנאמר
72. פט"ו – פסוק ט"ו
73. ה"ח – הלכה ח' (בציון מקור)
74. ע"כ – על כן
75. אע"פ – אף על פי
76. מ"מ – מכל מקום
77. ע"פ – על פי
78. שע"כ – שעל כן
79. דכ"מ – דכמה מקומות
80. ומ"מ – ומכל מקום
81. וא"צ – ואין צריך
82. ה"ז – הרי זה
83. ואע"ג – ואף על גב
84. הזה"ק – הזוהר הקדוש
85. וכו' – וכולי (וכן הלאה)
86. כ"כ – כל כך
87. וב"ה – וברוך השם
88. אחב"י – אחינו בני ישראל
89. ע"י – על ידי
90. ב"ד – בית דין
91. א"א – אי אפשר
92. בשו"א – בשום אופן

93. הד"ת - הדברי תורה
94. שי' - שיחיה
95. משתהי' - משתהיה
96. ענ"ד - עניות דעתי
97. בזמה"ז - בזמן הזה
98. בעה"ק - בעיר הקודש
99. השלו' - השלום
10. עיה"ק - עיר הקודש
10. והשית"ב - והשם יתברך
10. וכ"ט - וכל טוב
10. והי' - והיה
10. ז"ש - זה שלום
10. דור"ש - דורש שלום

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תיד

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ו שבט תרע"ב - יפו **נמען:** הגאון ר' אברהם רבונסקי, אב בית דין דוברובנה

בעניין אגודת המקובלים 'שער השמים' בירושלים: אין בכך חידוש. חבורת 'בית אל' של הספרדים לומדת קבלה ומתפללת בכוונות הרש"ש יותר ממאה שנה, והרמ"ע מפאנו לימד את 'הפרדס' בישיבה. לפי בעל 'שערי אורה', 'מעשה בראשית ומעשה מרכבה' שנאסרו הם השימוש המעשי בשמות, ולא העיון. גם הבעל שם טוב ובעל התניא לימדו קבלה לתלמידים רבים. מעמדם של ה'נסתרות' משתנה עם התפשטות הרעיונות. ראוי לתמוך בלומדים אלה, כמו בכל לומדי התורה.

עיקרי הדברים

- לימוד קבלה בחבורה - לא חידוש.
- 'מעשה בראשית' - השימוש המעשי.
- הבעל שם טוב ובעל התניא.
- השתנות ה'נסתרות' עם הזמן.
- תמיכה בלומדי הקבלה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ו שבט תרע"ב[4].

שלו'[5] רב לכבוד ידי"נ[6] הרב הגאון המובהק סוע"ה[7] אוצר תוי"ר[8] טהורה מוהר"ר[9] אברהם ראבונסקי שליט"א[10], הגאבד"ק[11] דובראוונא יצ"ו[12].

אחדשה"ט[13] באה"ר[14],

מכתב קודש דמר הדר"ג[15] הגיעני בעתו, ואחרתי עד כה מפני הטרדא מהשיב מפני הכבוד, ואת הדר"ג הסליחה.

ע"ד[16] אגודת "שער השמים" בעה"ק[17] ירושת"ו[18], הנה בעצם אין זה דבר חדש, כי זה יותר ממאה שנה קיימת חבורה כזאת מחכמי הספרדים, בשם "בית-אל", שנוהגין ללמוד חכמת הקבלה, ביחוד כתבי האריז"ל[19] בכינופיא, ולהתפלל ע"פ[20] סדרי-הכונות שסדר המקובל מוהרר"ש[21] שרעבי ז"ל[22]. גם כבר הי'[23] לעולמים שהתירו פרושים ללמוד חכמת-הקבלה ברבים, והרמ"ע[24] מפאנו ז"ל מעיד על עצמו בספריו, שלמד בישיבה את ספר ה"פרדס" להרמ"ק[25] ז"ל לפני הפרק שהגיעו לידו כתבי האריז"ל, ונראה שאח"כ[26] קבע לימוד בהם. ועיקר הדבר נראה שסמכו ע"ד בעל "שערי אורה" שמבאר "מעשה-בראשית ומעשה-מרכבה" דוקא על שימושי השמות למעשה, שהיו נוהגים בימים הקדמונים לעסוק בהם העולים בעליית הכניסה לפרדס, והיו משתמשים בגילוי מלאכים ונשמות בדרך חזיון הקרוב לנבואה, וע"ז[27] באו, לדעתם, כל האזהרות הנוראות.

אבל עצם דברי החכמה הם כמו לימוד דברי האגדה ומוסר בבינה יותר עמוקה מהדרך הפשוט לכל, ואין זה בכלל מע"ב ומע"מ[28] כלל לענין האיסור. ודיוקו של בעל "שערי אורה" הוא נכון: מדנקיט תמיד

בלשון "מעשה", "מע"ב ומע"מ" ש"מ דבדרך השימוש המעשי מיירי, וכה"ג[29] דעסקי בספר יצירה וברו גברא או עג"ת[30]. ומ"מ[31] גם מוסר-השכל ואורח-לימוד כזה, בפרט כונת התפלה על פיהם, צריך הוא ג"כ[32] הכנה ראויה עכ"פ[33] במדות טובות ויראת-שמים טהורה וקבועה.

אבל לא נפלאת ולא רחוקה, ללמוד ביחד ע"פ הכתוב בספרים הנאמנים, בצירוף הידיעות הקדומות שקלטו כבר המתעסקים בזה איזו שנים בחשק אהבת קדושה ויראת ד. ותמיהני מש"כ[34] כתר"ה[35], שהבעש"ט[36] לא גילה עניני הקבלה להמון העם, - והדבר מפורסם שהוא ז"ל הי' אומר, שלימוד הקבלה ע"פ הספרים אין זה בכלל נסתר כלל, ואם אולי לא הי' חפץ לדבר בזה בפני ההמון הפשוט, אבל לפני קיבוץ של ת"ח[37] הלא גילה הרבה מאד ומפורסם הדבר שהיו לו עשיריות תלמידים שלמדו אצלו, ובודאי לא הי' מעכב מללמדם דרכי-הקבלה לפי שיטתו גם בהיותם מקובצים, ולא חש משום הא ד"אין דורשין", משום דגם הוא ז"ל כשיטת בעל ש"א הנ"ל[38] ס"ל[39], דאין זה הלימוד שבדרך הבנה שכלית בכלל מע"ב ומע"מ. ותמיהני ביותר ממש"כ[40] כת"ר[41], שגם הגאון בעל ה"תניא" ז"ל לא פרסם את העניינים הנסתרים לפני המון עם, אלא למי שנחשב בעיניו: וכי אלה יחידי-הסגולה היושבים לפני ד' בהר הקודש בירושלים אינם אנשים נחשבים שראוי להוציאם מכלל המון העם?. ואם התירו בעלי-החסידות לעסוק בהסברים ברזי עולם הללו, מה שהסברא בהם באמת מסוכנת כד' הרמב"ן[42] ז"ל בהקדמת נמוקי-תורה שלו, ק"ו[43] שאין קפידא לאותם שרוח ד' שבקרבם תשאם לעסוק בלימודים הללו ע"פ ההקדמות המקובלות, עם ידיעתם שהכל הוא בדרך חדת-חכמים, והדברים רמוזים למפלאות תמים-דעים, שמסוגלים להוסיף קדושה ויראת רוממות כבוד אל ב"ה להוגים בהם בלב תמים וחשק פנימי.

ובודאי שאין זה יסוד ראוי להאמר שישתנה דין המשנה בשינוי הזמנים מצד עקבתא דמשיחא, אבל זה פשוט שערך המדרגות של העניינים הנקראים בשם "נסתרות" הולך הוא ומשתנה ע"פ הפרסומים שהרעיונות הכמוסים הולכים ומתפשטים בין הלומדים הרגילים, וכשאנו רואים בדברי הגאונים, למשל בפירוש ר"נ גאון ז"ל על דברי חז"ל[44]:

אמר לו הקב"ה[45] למשה: החייתני בדבריך", חשבו אז גם הסבר פשוט בעניני הגיון באלהות, לענין נסתר, ואח"כ[46] נתפשטו כמה ידיעות גנוזות, עד שחדלו דברים כאלה מלהיות כמוסים. והרמב"ם[47] במו"נ[48] לא השביע בהקדמתו כ"א[49] למי שיפרש דבר שלא ביארו כבר חכמי ישראל, אבל מה שכבר כתוב בספר חדל להיות נסתר. ונראה שזהו טעם ההיתר שנהגו לדרוש בעריות בלא שום הגבלה כלל, - ואולי על זה באמת ראוי להתעורר ולגדור, - וחוץ מהרמב"ם" לא הביאו הפוסקים כלל דין סת"מ[50] זו לענין אין דורשים בסתרי עריות בשלשה.

ולענין התפילה ע"פ הכוונות, אין פלא אם גאון-עולם כהחת"ס[51] ז"ל, שהיה טרוד בטרדת ישיבה ועול הציבור והעולם והשבת תשובות לקצוי ארץ, כתב על עצמו שלא יוכל להתפלל ע"פ כונת האריז"ל בתמידות. גם הגאון בעל "אוי"ת" ז"ל התנצל לפני הגאון ר'[52] ליב ז"ל בעל ספר "הפרדס" על ההכרח שלו לקצר בסידור הכונות, שמוכרח היה לזה מפני טרדת הישיבה והציבור, ומ"מ היה מכוין ע"פ סדרי האריז"ל אלא בסדר מקוצר. ומ"מ יוכל להיות, שאנשים שאינם כלל במעלת הגאונים הללו בתורה אם

הם קובעים עצמם, ע"פ נטיית-לבם, להיות עיקר עסק שלהם באלה הלימודים ובדרכי התפילה והעבודה שבלב, שיוכלו להתפלל כל אחד ע"פ השגת לבבו בסדרי-הכונות, שכבר הוברר ונסדרו יפה ע"פ הגרש"ש[53] ז"ל ויתר בעלי הקבלה והעבודה האחרונים, ו"אחר כוונת הלב הן הן הדברים". גם פשוט הדבר, שראוי לתן ערך גדול לקדושת המקום ואויר הטהור של א"י[54] בכלל ושל העיר אשר בחר ד' בפרט ו"חביבה כת קטנה שבא"י[55] וכו'".

ומה שהעיר כת"ר[56] בדבר התמיכה, - כיון שכבר נהגו לדרוש תמיכה בעד כל העוסקים בתורה, ובפרט בעד היושבים באה"ק[57], למה יגרע חלקם של העוסקים במקצע קדוש זה. ואם אלה הלומדים לומדים בלאו-הכי בישיבות, הנה ידוע שאין משכורות הישיבות מספיקות גם לצרכי החיים ההכרחיים, ובאלה יחידי-הסגולה מגמת-היסוד הלא היא שיהיו קבועים בקדושה ולא יצטרכו לשוט כלל אחרי פרנסתם, ויהיו שתולים בחצרות ד' בדבקות הרעיון בקדושת האהבה והיראה, המושפעת מתוך הלימוד ברזי-קודש והעסק ברגשי-הטוהר המתגלים בתוך תפילת ישרים, וראויים הם להיות נתמכים מאחינו שבגולה.

ולא אכחד מכת"ר[58] ידי"נ שי'[59], שמזדמנים לפעמים שדברים שיש להם מגמות נכבדות מתקלקלים אח"כ[60], ע"י[61] מה שא"א[62] להשמר מהתערבות אנשים שאינם כדאים לכך וע"ז אני חושש תמיד בכל ענין היותר מקודש, אבל בכלל אי-אפשר, לדעתי, להרחיק ולהזניח את אלה הדברים ההולכים בנתיב הסלול כבר ונהוג מימי קדם בין הספרדים בירושת"ו[63] כנ"ל[64], ויש מקום לכמה דעות שונות זו מזו וע"ז נאמר: "ברוך חכם הרזים"

והנני בזה ידי"ע[65] דוש"ת[66] באה"ר קשור באהבתו הטהורה.

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ב - השנה תרע"ב (1911/1912)
5. שלו' - שלום
6. ידי"נ - ידיד נפשי
7. סוע"ה - סיני ועוקר הרים
8. תוי"ר - תורה ויראה
9. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
10. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
11. הגאבד"ק - הגאון אב בית דין קהילת
12. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
13. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
14. באה"ר - באהבה רבה
15. הדר"ג - הדרת גאונו
16. ע"ד - על דבר
17. בעה"ק - בעיר הקודש
18. ירושת"ו - ירושלים תבנה ותכונן

19. האריז"ל – האר"י זכרונו לברכה
20. ע"פ – על פי
21. מוהרר"ש – מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות ש (כגון שמואל / שלמה / שמעון / שמחה / שאול) – הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
22. ז"ל – זכרונו לברכה
23. הי' – היה
24. והרמ"ע – והרב רבי שמות שמתחילים באותיות מ, ע (למשל: משה + עזריאל) – הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
25. להרמ"ק – לרבי משה קורדובירו
26. שאח"כ – שאחר כך
27. וע"ז – ועל זה
28. ומע"מ – ומעשה מרכבה
29. וכה"ג – וכהאי גוונא
30. עג"ת – עגלא תילתא
31. ומ"מ – ומכל מקום
32. ג"כ – גם כן
33. עכ"פ – על כל פנים
34. מש"כ – מה שכתב
35. כתר"ה – כבוד תורתו רום הדרתו
36. שהבעש"ט – שהבעל שם טוב
37. ת"ח – תלמידי חכמים
38. הנ"ל – הנזכר לעיל
39. ס"ל – סבירא ליה
40. ממש"כ – ממה שכתב
41. כת"ר – כבוד תורתו
42. הרמב"ן – רבי משה בן נחמן
43. ק"ו – קל וחומר
44. חז"ל – חכמינו זכרונם לברכה
45. הקב"ה – הקדוש ברוך הוא
46. ואח"כ – ואחר כך
47. והרמב"ם – ורבי משה בן מימון
48. במו"נ – במורה נבוכים
49. כ"א – כי אם
50. סת"מ – ספרי תורה, תפילין ומזוזות
51. כהחת"ס – כהחתם סופר
52. ר' – רבי
53. הגרש"ש – הגאון רבי שמות שמתחילים באותיות ש, ש (למשל: שמואל + שמואל) – הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
54. א"י – ארץ ישראל
55. שבא"י – שבארץ ישראל
56. כת"ר – כבוד תורתו
57. באה"ק – בארץ הקודש
58. מכת"ר – מכבוד תורתו
59. שי' – שיחיה
60. אח"כ – אחר כך
61. ע"י – על ידי
62. שא"א – שאי אפשר
63. בירושת"ו – בירושלים תבנה ותכונן
64. כנ"ל – כנזכר לעיל

65. ידי"ע – ידידו עוז

66. דוש"ת – דורש שלומו ותורתו

אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תתצו

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ערב ר"ח מנחם אב תרע"ח - הרוגייט **נמען:** הרב מנשה הכהן אדלר (מפרש 'ריש מילין')

הרב קוק שמח בפירושו על 'ריש מילין'. 'הצורה האריאלית הנשמתית' - מלשון 'אריאל', 'ארי דבי עילאי', גבורת החסד, וגימטריות של שם ע"ב. יש למחוק את הביטוי 'אין סוף... עצם אור שכלי קדמון', כי אין לייחס שום גדר או תואר לאין סוף (מהר"ל, מהר"ם אלשקר, התניא, ר' אברהם הירירה).

עיקרי הדברים

- שבח לפירוש.
- 'הצורה האריאלית'.
- אין תואר לאין סוף.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ער"ח[2] מנ"א[3], תרע"ח[4], האראגייטה.

ברכת ד' וכט"ס[5] לכ'[6] ידי"נ[7] הרב המאוה"ג[8] סוע"ה[9] אוצר תו"י[10] טהורה מו"ה[11] מנשה הכהן אדלר שליט"א[12] וכא"ל[13] שלו'[14] וברכה באה"ר[15].

אחדשה"ט[16].

שמח לבי לראות דברי קדשו הנחמדים, בהרחיבו את המשכיות אשר בראש מילין, וקונטרס ההקדמה אשר הי'[17] כעת למראה עיני גם הוא יפה אף נעים, כמעשהו בקודש בגוף המחברת.

ולחבת דבריו הטהורים אעיר, שחסר מלבאר את המבטא "את צורת האריאלית הנשמתית שבקרבנו", שרבים מתקשים בהבנתו. והכונה היא מלשון "אריאל", שהוא מלשון "ארי" מיסוד הקודש העליון "ארי דבי עילאי" שהיא גבורת החסד, "פני ארי' אל הימין", ואור החכמה אצור שם, כי בחסד מתגלה אור קדושת החכמה העליונה, ואריה עה"כ[18] הוא בגימ' גבורה, והוא כמנין ריי"ו אותיות של שם ע"ב[19], שהוא יסוד החסד, וסוד האותיות הם ע"ב: ג' אותיות מילוי של כל אות מכ"ב אותיות של א"ב[20] הרי ס"ו, והי' אותיות מנצפ"ך[21], עה"כ הרי ע"ב, שהוא רז התכללות החסדים עם הגבורות בראשית התעלומה העליונה. והאדם בהיותו כדוגמא של מעלה, עוז גבורתו הוא בתעלומת נשמתו, המתיחדת ברעותא סתימאה עם קונה ויוצרה ב"ה, שאז הוא צדיק ככפיר יבטח. ולברר ברירות הענין צריך אורך רב מאד.

גם זאת אעיר, משי"כ[22] כת"ר[23] בד' י"א שורה י"ז בקונטרסו: "א"ס ית"ש[24] שהוא עצם אור שכלי הקדמון", זה צריך לתקן, כי מנוי' וגמורה בסוד חכמי אמת, כי חלילה ליחס שום גדר ותואר לא"ס[25], דלית מחשבה תפיסא ביה כלל, ולא רמוז אפילו בקוצו ש"י, כי אם הכל מעיד על מציאותו ושלמותו כביכול, ואפילו תוארים כאלה אינם שייכים לגביה באמת, כי הוא נעלה מכל הגיון ומחשבה. וכבר הרעיש עולם מוהר"ל[26] מפראג ז"ל[27] על הפילוסופים שהגדירו את ד' בהגדרת הדעת, וכן הגאון

מהר"ם[28] אלשקר העיר ע"ז[29] בכל תוקף בהשגותיו על רש"ט[30] בעל האמונות, הנדפסות בסוף תשובותיו, וביחד עם ספר האמונות לרש"ט[31]. והענין מלא בד' הזוהר והתיקונים וכל גדולי המקובלים ז"ל, ובס' תניא להגר"ז[32] מלאדי ז"ל כתב בהגהה בראש ספרו שדברי הרמב"ם[33] בתואר הוא המדע הוא היודע הוא הידוע צדקו רק בבחי' חב"ד[34] דאצילות, ולא חו"ש[35] באי"ס[36], וגם הרמב"ם ז"ל האריך רק לבאר את התארים הללו מצד השלילות שבהם. ובס' בית אלקים להמקובל החוקר ר' אברהם אריא תלמידו של הר"י[37] סרוק תלמיד האר"י[38] ז"ל באר שמזה הטעם יש בקליפה בחי' י"א ספירות בסוד י"א סמני הקטורת עם חלבנה, כדי לבררם, וי"א יריעות עזים, בסוד כל המוסיף גורע, משום שהחיצונים בטפשותם מיחשים איזה ציור והתדמות לא"ס, ומזה נובע כל יסוד טעותם, ד' יצילנו.

ע"כ[39] צריך למחוק התיבות האחדות הללו כאשר הקפתים בפנים. והשי"ת[40] יאיר עינינו בתורתו, ויחננו דעה והשכל לדעת את דרכיו ולעבדו בלבב שלם, ונזכה לחזות בבנין עיר קדשנו, ומבין המצרים ירחיב לנו ברחמיו לרומם קרן ישע, וישמח לב מבקשי ד'.

והי'[41] זה שלו' כנה"י[42] ונפש ידי"ע[43] דוש"ת[44] באה"ר,

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. ער"ח - ערב ראש חודש
3. מנ"א - מנחם אב
4. תרע"ח - השנה תרע"ח (1917/1918)
5. וכט"ס - וכל טוב סלה
6. לכ' - לכבוד
7. ידי"נ - ידיד נפשי
8. המאוה"ג - המאור הגדול
9. סוע"ה - סיני ועוקר הרים
10. תו"י - תורה ויראה
11. מו"ה - מורנו הרב
12. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
13. וכא"ל - וכל אשר לו
14. שלו' - שלום
15. באה"ר - באהבה רבה
16. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
17. הי' - היה
18. עה"כ - על הכתוב
19. ע"ב - עמוד ב
20. א"ב - אלף בית
21. מנצפ"ך - מנצפ"ך - האותיות הסופיות
22. מש"כ - מה שכתב
23. כת"ר - כבוד תורתו
24. ית"ש - יתברך שמו
25. לא"ס - לאין סוף
26. מוהר"ל - מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות ל (כגון לוי / ליב) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
27. ז"ל - זכרונו לברכה

28. מהר"ם - מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות ם (כגון ם) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
29. ע"ז - על זה
30. רש"ט - רבי שמואל ט... / רבי שבתי ט... - שם אדם
31. לרש"ט - לרבי שמואל ט... - שם אדם
32. להגר"ז - ל + הגר"ז: הגאון רבי שם שמתחיל באות ז (כגון זאב / זלמן / זכריה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
33. הרמב"ם - רבי משה בן מימון
34. חב"ד - חכמה בינה דעת (חסידות חב"ד)
35. חו"ש - חס ושלום
36. בא"ס - באין סוף
37. הר"י - הרב רבי שם שמתחיל באות י (כגון יעקב / יצחק / יוסף / יהודה / ישראל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
38. האר"י - האר"י הקדוש - רבי יצחק לוריא
39. ע"כ - על כן
40. והשי"ת - והשם יתברך
41. והי' - והיה
42. כנה"י - כנפשו היקרה
43. ידי"ע - ידידו עוז
44. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אמד

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ט תמוז תר"פ **נמען:** הרב ש"ז סלונים, יפו

לימוד חב"ד, המאיר את תורת הבעש"ט, גדול ונשגב, אבל אין להסתפק במקצוע אחד גם בחלק הרוחני: כמו שבהלכה לומדים מכל השיטות, יש ללמוד גם את החוקרים האלוהיים, את כל שיטות המקובלים ואת דרכי הגר"א ותלמידיו. מהשתלבות הרעיונות 'יתנוצץ אורו של משיח', ויחידי סגולה יתחילו, וזו תהיה 'עטרת התפארת' של התחייה והיסוד לתוכן הפוליטי.

עיקרי הדברים

- שבח לחב"ד.
- לא להסתפק בשיטה אחת.
- שילוב כל השיטות.
- יחידי סגולה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], [להרש"ז[2] סלונים ביפו] - יט' תמוז תר"פ[3]

שלום וברכה, תודה רבה על מכתבו היקר, בתשובתו על שאלתי את נבוני דבר, ע"ד[4] תחית הקדש. אמנם גדול ונשגב הוא הלמוד במקצוע החב"ד[5]. המקצע המחכים והמאיר ביותר את תורת הרב קדוש ישראל הבעש"ט[6] נ"ע[7], שבודאי לגאולה הוכן. אמנם אני רגיל תמיד להעיר את גדולי עמנו, שלא להסתפק רק במקצוע אחד, גם בחלק הרוחני שבתורה, כמו שאין אנו מסתפקים בחלק המעשי רק בדרך אחד ובשיטה אחת. וסדרי למודינו ההלכותיים מרכבים הם מכל השיטות של רבותינו הראשונים והאחרונים, כמו כן ממש מוכרח להיות במקצע הרוחני, יחד עם המקצע של החב"ד צריך לשנן את חכמת חכמינו הקדמונים, החוקרים האלקיים, עד הדורות האחרונים. וכן כל שיטות המקובלים וכל ארחות גלויי הרזים של הגר"א[8] ז"ל[9] ותלמידיו. וע"י[10] השתלבות הרעיון והרחבתו יצא אור גדול לקדושה ולגבורה ולדרכי שלו'[11] בכללות האומה, ומכל הרוחות יחד יתנוצץ אורו של משיח בהתחלת-הופעותיו, להאיר את דרכי תחיתנו. ואם אין כל כשרון מוכשר לכך, צריכים אנו שיחידי הסגולה אשר חלק להם ה' בינה, יהיו המתחילים בדרך הקדש הזאת. וע"י ביטוי האורות מעברים שונים יצאו כלי-חפץ למעשה, וחכמת עולמים תופיע על ת"ח[12] שבא"י[13], לבאר בשפה ברורה את דרך הקדש בעד כל ישראל, ולהופיע ג"כ[14] מאורי אורים, בעד כל העמים כלם ללכת באור ה'.

ותהי'[15] פעולת קדש זאת עטרת התפארת של כל התחי'[16] הלאמית, והאבן היסודי שעליו יבנה כל התכן הפוליטי אשר לישראל בא"י[17]. וכמש"כ[18] והלכו גוים לאורך וגו'[19]. והנני בזה ידי"ע[20].

1. ב"ה - ברוך השם
2. להרש"ז - להרב רבי שמות שמתחילים באותיות ש, ז (למשל: שמואל + זאב) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
3. תר"פ - השנה תר"פ (1919/1920)
4. ע"ד - על דבר

5. החב"ד – החסידות חב"ד (חכמה בינה דעת)
6. הבעש"ט – הבעל שם טוב
7. נ"ע – נשמתו עדן
8. הגר"א – הגאון רבי אליהו מווילנה
9. ז"ל – זכרונו לברכה
10. וע"י – ועל ידי
11. שלו' – שלום
12. ת"ח – תלמידי חכמים
13. שבא"י – שבארץ ישראל
14. ג"כ – גם כן
15. ותהי' – ותהיה
16. התחי' – התחיה
17. בא"י – בארץ ישראל
18. וכמש"כ – וכמו שכתב
19. וגו' – וגומר (וכן הלאה בפסוק)
20. ידי"ע – ידידו עוז

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אפ

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ט"ו טבת תרפ"א - ירושלים **נמען:** הודעה בעניין כוללות ליובאוויטש ובאברויסק

המעכב באיחוד הכוללים: כולל ליובאוויטש דורש ביקורת על פנקסיו, שעוררו עליהם ערעורים, ופרסום התוצאות על ידי הצד השני. כולל באברויסק טוען שגם הוא רוצה באחדות, אבל זקוק להסכמת מייסדיו בחוץ לארץ. לכן הם נפרדים לעת עתה.

עיקרי הדברים

- סכסוך הכוללים.
- ביקורת הפנקסים.
- פרידה זמנית.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. יום ט"ו לחדש טבת שנת תרפ"א[2]

הנני בזה להודיע, כי בדבר הסכסוך שבין כוללות לובאויץ ובברויסק, הדבר המעכב בעד התאחדות הכוללים, הוא: שכולל לובביץ תובע את בקור הפנקסאות שלהם, שהוצאו עליהם ערעורים מצד הכולל השני, ודורש שלאחרי שיבוקרו הפנקסים, כל מה שיתברר יתפרסם ע"י[3] הצד השני ג"כ[4], ובזה יוכלו הכוללים השנים להתאחד לכולל אחד, והאחוד יהי'[5] דבר של קיימא. והכולל השני טוען שגם הוא רוצה באחדות הכוללים.

ובדבר בקור הפנקסאות, זקוק הוא להסכמת מיסדי הכולל אשר בחו"ל[6], ומבלעדי זה אין להם היכולת לעשות הדבר הזה, ומצד חלופי הדעות כנ"ל[7] נפרשים הם לע"ע[8] שני הכוללות, לובביץ ובברויסק, ולראי'[9] ח"ש[10] יום הנ"ל[11] פעה"ק[12] תובב"א[13].

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
3. ע"י - על ידי
4. ג"כ - גם כן
5. יהי' - יהיה
6. בחו"ל - בחוץ לארץ
7. כנ"ל - כנזכר לעיל
8. לע"ע - לעת עתה
9. ולראי' - ולראיה
10. ח"ש - חתמתי שמי
11. הנ"ל - הנזכר לעיל
12. פעה"ק - פה עיר הקודש
13. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקסה

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ב שבט תרפ"ג **נמען:** קהילות חב"ד באמריקה

מכתבי הדופי על מנהלי כולל בברויסק בירושלים הם 'דברי זיוף'. הכולל נכבד, ובו תלמידי חכמים, חסידים, עניים, יתומים ואלמנות, ויש לחזקו.

עיקרי הדברים

- הגנה על כולל בברויסק.
- קריאה לתמוך.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. כ"ב שבט ג, לקהלות הקודש

אחינו בני ישראל אנשי חב"ד[2] באמעריקא יתברכו בכ"ט[3] ממקור הברכות. אחינו היקרים, כאשר באו לפנינו מכתבים שנכתבו בהם דברי דופי על הרבנים היקרים החסידים מנהלי כולל בברויסק פעה"ק[4] ת"ו[5], הנני מוצא את עצמי מחויב להודיע לרבים למען כבוד התורה והיראה וכבוד ירושלים עה"ק[6] תובב"א[7], שכל אלה דברי הקטיגוריא על הכולל היקר הזה דברי זיוף הם וחלילה לשום לב למטילי מום בקדשים, והכולל החשוב הזה הוא אחד הכוללים הנכבדים אשר לנו באה"ק[8], ובתוכו נמצאו ת"ח[9] גדולים חסידים ואנשי מעשה דורשי ד' ואוהבי שמו, ועניים ואביונים מדוכאים ויתומים ואלמנות, שאין די באר את גודל המצוה לעמוד לימינם, והם אנשי יושר ואוהבי שלו'[10]. וברוכים יהיו כל העומדים לימינם ומחזיקים את ידם, כדי שיוכלו להגדיל את מעשה הצדקה לאחינו האהובים היושבים בעיר הקודש והמחוזות.

והנני בזה חותם בכל חותמי ברכות, כנפשם היקרה ונפש מברכם באהבה מהר הקודש מירושלים

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

1. ב"ה – ברוך השם
2. חב"ד – חכמה בינה דעת (חסידות חב"ד)
3. בכ"ט – בכל טוב
4. פעה"ק – פה עיר הקודש
5. ת"ו – תבנה ותכונן
6. עה"ק – עיר הקודש
7. תובב"א – תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
8. באה"ק – בארץ הקודש
9. ת"ח – תלמידי חכמים
10. שלו' – שלום

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אשל

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ד סיון תרפ"ה **נמען:** ועד בית הכנסת בחדרה

הרב קוק ממליץ לקבל לרב את הרב שלום שלמה שניאורסון, מצאצאי אדמו"רי חב"ד, שבא מרוסיה.

עיקרי הדברים

- המלצה על רב לחדרה.

נוסח האגרת

כ"ד סיון ה'

שלו'[1] רב לכבוד הועד היקר לבית הכנסת במושבה חידרה ת"ו[2] אחדשה"ט[3] באה"ר[4]

אהובי היקרים, הועד הנכבד, וכל אנשי המושבה היקרה מצאתי לנפשי חובה קדושה, להעיר את לבבם הטהור על יסוד הקודש הראוי כבר להוסד במושבה, כאשר זה שנים רבות היו דברי ליחידי סגולה ע"ד[5] קבלת רב מורה צדק לעדת ד' במחנה קדשם. והנה כעת נזדמן הדבר, שבין הבאים מרוסיא בא הרב המאור הגדול בתורה וביראה מו"ה[6] שלו' שלמה שניאורסאן נ"י[7] ממשפחת רם הגאונים הקדושים אבות חב"ד[8] זצ"ל[9], והוא איש מוכשר, מצד שלמות תורתו מדותיו והליכותיו בקודש לנהל את עדת ד' במושבה בצדק ובמישרים להצלחתה ולכבודה, ע"כ[10] אבקשם בזה להתאמץ לגמור את הענין הקדוש הזה בכי טוב, ודי יצוה עליהם את ברכתו על אדמת הקודש ברב אושר ונחת, כנה"י[11] ונפש מברכם באהבה מהר הקודש מירושלים.

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. שלו' - שלום
2. ת"ו - תבנה ותכונן
3. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
4. באה"ר - באהבה רבה
5. ע"ד - על דבר
6. מו"ה - מורנו הרב
7. נ"י - נרו יאיר
8. חב"ד - חכמה בינה דעת (חסידות חב"ד)
9. זצ"ל - זכר צדיק לברכה
10. ע"כ - על כן
11. כנה"י - כנפשו היקרה